

De beershifter

De beershifter

Deel I van de shifter-serie

Chrétienne Tink

Schrijver: Chrétienne Tink
Coverontwerp: Chrétienne Tink
ISBN: 9789402172331
© Chrétienne Tink

1 Ryan

De folder van het dramakamp lag op Ryan zijn bureau. Dankzij zijn eigen overmoed, kwam zijn moeder met het geweldige idee om een weddenschap aan te gaan. Als hij zijn examen met een voldoende zou halen, mocht hij met zijn vrienden mee op vakantie naar Miami. Haalde hij het niet, dan moest hij naar een dramakamp. Een dramakamp van twee weken vol met nerds, kostuums en verschrikkelijke muziek. Tijdens het leggen van de weddenschap was Ryan overtuigd geweest van zijn glorieuze overwinning. Hij was namelijk altijd een van de betere leerlingen in de klas zonder er enige moeite voor te hoeven doen. Deze ochtend was hij echter niet meer zo zeker van zichzelf. Uitgaan en het rondhangen met vrienden hadden de plaats ingenomen van het saaie studeren. Dat besef leek nu stiekem een kleine tol te eisen van zijn zelfverzekerdheid.

Terwijl Ryan zijn sokken aandeed, liep zijn moeder de slaapkamer binnen. Ze was niet te missen door haar enorme lengte en krullend, kastanjebruin haar. Doordat ze een shifter was, leek ze geen dag ouder dan 30 jaar. Toch had ze er al aardig wat jaartjes op zitten ondanks haar jeugdig

uiterlijk. Er zaten veel voordelen aan het shifter-gen. Ze pakte de folder van het dramakamp vast en keek Ryan met een overdreven glimlach aan.

‘Succes met de weddenschap. Moge de beste winnen.’

Ryan lachte expres hardop en keek zijn moeder uitdagend aan.

‘Bedankt mam, maar ik heb geen succes nodig. Over twee weken ben ik lekker aan het surfen in Miami.’

Zijn moeder leek echter niet overtuigd te zijn van zijn kleine speech.

‘We zullen zien.’

Een triomfantelijke gloed straalde uit haar donkere ogen, terwijl ze de folder weer terug op het bureau legde. Zonder nog iets te zeggen, liep ze met trots zijn slaapkamer uit.

Ryan probeerde zijn rust bij elkaar te vinden en zichzelf ervan te overtuigen dat zijn moeder er volledig naast zat. Studeren was alleen maar bedoeld voor nerds die niets beters te doen hadden. Hij was slim genoeg om de stof tijdens de lessen te onthouden. Hij had geen extra tijd nodig om die stof keer op keer te herhalen. Met die overtuiging in zijn achterhoofd, trok Ryan op zijn gemak zijn zwarte schoenen aan. De wekker op zijn mobiel ging plotseling af,

wat aanduidde dat hij haast moest maken om naar buiten te lopen. Hij was in het afgelopen jaar vaak te laat gekomen, maar met dit examen had hij daar geen zin in.

Elke ochtend werd Ryan met de auto van Josh opgehaald. Aangezien Josh de enige in de vriendengroep was met een rijbewijs én auto, kreeg hij veel voor elkaar. In ruil voor ritjes met de auto, besloot Josh meestal waar ze naartoe gingen. Vaak gingen ze met z'n vieren naar het bos om daar te shiften. Na een aantal pijnlijke minuten renden een tijger, een eland en twee beren zij-aan-zij door de bossen heen. Ze waren allemaal shifters van het grote kaliber en lieten dat merken ook. Toch was Ryan, als de zoon van de alfa in die regio, de onuitgesproken baas van de groep. Josh besliste vaak waar ze naartoe gingen, maar Ryan nam de leiding. Hij besliste wat ze gingen doen en hoe ze het gingen doen. De rest volgde hem zonder tegenspraak. Ze wisten immers dat het niet verstandig was om tegen een volwassen beer met alfabloed in te gaan.

Terwijl Josh voor de vijfde keer toeterde, stapte Ryan lichtelijk geïrriteerd in aan de passagierskant. Hij gaf Josh

een klein duwtje op zijn schouder, wat aanduidde dat hij zich rustig moest houden.

‘Jongen, we zijn bijna te laat voor het examen. Als ik geen voldoende haal, krijg ik maar de helft van mijn zakgeld mee naar Miami. Zie je het voor je?’

Ryan blies een diepe zucht uit, waardoor Josh de rest van zijn woorden gelijk inslikte. Hij moest zichzelf met geluk prijzen dat de helft van zijn zakgeld het grootste probleem zou gaan worden voor de vakantie. Ryan zou met het falen van het examen een veel groter probleem hebben.

Eenmaal aangekomen op school, sprong Ryan behendig uit de auto. Aangezien het een cabrio was, haalden ze vaak gekke stunts uit om zo stoer en snel mogelijk uit de auto te komen. Het was niet alleen leuk, maar trok ook de lekkere meiden aan. Hugo en David liepen fluitend richting de auto om Ryan en Josh te begroeten. Hugo gaf Ryan een schouderklop als teken van waardering.

‘Hee, dat was een vette stunt.’

Terwijl de twee jongens elkaar loslieten, kwam David tussen beide te staan.

‘Als we niet snel opschieten, mogen we het examen niet eens maken.’

Josh deed zijn auto op slot en samen holden ze richting het klaslokaal.

Terwijl de jongens naar binnen liepen, rook Ryan iets heerlijk. Een geur van verse rozen vermengd met de geur van nat gras. Het was verfrissend en geruststellend tegelijk. Hij herkende de geur, maar kon zijn vinger er niet op leggen. Het was vast een nieuw luchtje van een meid.

Vinden.. Grom..

Met zijn beer opvallend op de voorgrond, keek Ryan om zich heen. Er stonden in totaal nog zes lege stoelen vooraan in het klasgebouw. Aangezien Ryan niet dol was op de eerste twee rijen, liep hij naar achteren. De intrigerende geur werd steeds sterker, waardoor hij vermoedde dat de eigenaar achterin zat. Met zijn neus omhoog probeerde Ryan zo onopvallend mogelijk verder te zoeken. Helaas was de geur uiteindelijk niet sterk genoeg om hem naar één persoon te leiden. Doordat er veel mensen in de aula waren, zweefden er té veel verschillende geuren door elkaar heen. De hemelse geur sprong er het beste uit, maar vervaagde helaas in de vieze deo -en parfumgeuren. Zijn beer had hem in de steek gelaten. Met een teleurstellende grom van zijn beer besloot hij om de zoektocht op te geven.

Terwijl Ryan omlaag keek, zag hij een dikke nerd op zijn perfecte plek zitten. Ryan zette zijn voet op de rand van de stoel en haalde zijn donkere wenkbrauwen omhoog. Zonder enig tegenspraak, sprong de jongen op en pakte hij in alle haast zijn spullen om zich vervolgens klungelig te verplaatsen. Zijn shirt was in al zijn haast omhoog gekropen, waardoor zijn buik over zijn broek blubberde. Normaal gesproken had Ryan hem hiermee dik voor schut gezet, maar door het examen leek dit niet het geschikte moment. Tevreden met zijn manier van handelen, nam Ryan plaats op de stoel. Continu ademde hij zo diep mogelijk in om die hypnotiserende geur in zijn neus gevangen te zetten. Telkens wanneer hij de geur eindelijk goed te pakken had, verdampte het weer. Onrustig bleef hij om zich heen kijken met de hoop dat hij de eigenaar kon vinden.

Terwijl de laatste leerlingen zich naar binnen haastten, stapte de leraar naar binnen en deed de deur achter zich met een harde klap dicht. Iedereen hield gelijk zijn mond en keek aandachtig naar de leraar. De oude man met een rond brilletje op zijn bevedekte neus keek alle leerlingen goed aan terwijl hij gracieus op zijn stoel ging zitten.

‘Zo, welkom bij het wiskunde-examen. De reguliere regels gelden voor deze test. Het is toegestaan om papier, liniaal, potlood en gum te gebruiken. Rekenmachines zijn ten strengste verboden.’

Ryans hart begon sneller te kloppen. Hij had wel wat verstand van wiskunde, maar zijn rekenmachine was een belangrijk hulpmiddel in dat vak. De beer in hem begon lichtelijk te grommen, waardoor hij zich volledig moest focussen op zijn ademhalingstechnieken. Hij had meestal volledige controle over zijn beer, maar zelfs die had zijn grenzen. Die heerlijke, maar afleidende geur hielp hem daar ook niet echt in mee.

‘Je krijgt precies één uur voor dit examen. Als je klaar bent, kom je met het antwoordblad mijn kant op. Ik kruis jouw naam af, waarna je vrij bent om te vertrekken. Over precies vijf werkdagen is de uitslag bekend.’

Ryan verzamelde alle moed bij elkaar en probeerde zich ervan te overtuigen dat dit een eitje was. Tot nu toe had hij elk examen voor zijn gevoel goed gemaakt. Dit keer zou het net zo goed gaan. Bedwelmd door de heerlijke geur kreeg hij echter al snel twijfels.

2 Isabel

Wat een eikel. Het is één ding om zo 'stoer' binnen te komen, maar om nou iemand van zijn plek af te pesten. Na een paar minuten had Isabel de moed verzameld om hem aan te spreken op zijn gedrag, maar helaas kwam de leraar net op dat moment binnen. Ze kon het niet meer riskeren. Het zou verschrikkelijk zijn als de leraar haar als straf naar buiten zou sturen. Ze had zó hard gestudeerd voor dit examen, waardoor ze helaas geen risico kon nemen.

Watje.

Ryan zat vanaf de brugklas tot vorig jaar bij Isabel in de klas, waardoor ze zijn acties redelijk goed kon voorspellen. Het was al die jaren al een bullenbak en meidenmagneet geweest, maar het leek sinds de kerstvakantie nog erger te zijn geworden. Hij liet haar persoonlijk met rust, maar had de neiging om vrienden van haar te pesten. Vroeger gebeurde dit alleen in de klas (waardoor ze dit jaar eindelijk van hem af was), maar na de kerstvakantie zocht hij zijn heil in de aula en gangen op. Hij gooide vaak een dienblad expres in gezichten, plakte briefjes op mensen en andere stomme dingen. Soms zei ze er iets van, maar dan was Ryan al lang en

breed weer vertrokken. Het liefst zou ze hem bij de haren gepakt hebben, maar daar had ze het lef helaas niet voor. In plaats daarvan, troostte ze de 'slachtoffers'.

De leraar schraapte zijn keel, waardoor Isabel uit haar gedachten werd getrokken. Ze schudde haar hoofd een paar keer in een poging om geconcentreerd te raken. De leraar keek naar de klok en trok zijn gekleurde vlinderdasje recht voordat hij sprak.

'De tijd gaat nu in. Ik wens ieder van jullie veel succes.'

Terwijl Isabel die woorden hoorde, draaide ze het papier zo snel mogelijk om. Ze las alle opdrachten vluchtig door en beseftte dat dit goed te doen was. Het examen bestond vooral uit grafieken, kwartalen en wortels. Met bijna een glimlach op haar gezicht, maakte ze de opdrachten. Af en toe keek ze naar de tijd op de grote wandklok, maar daar zat ze nog ruimschoots binnen.

Nadat Isabel alle opdrachten met haar antwoorden nogmaals had nagelezen, besloot ze dat het goed was. Ze keek even om zich heen en beseftte dat iedereen nog bezig was. Op de een of andere manier vond ze dat nooit fijn. Misschien had ze hierdoor wel té makkelijk nagedacht of

was ze een paar opdrachten vergeten. Ze bekeek haar vel nog eens goed, maar kwam toch tot de beslissing om het bij de leraar in te leveren.

Eenmaal buiten aangekomen, belde Isabel haar moeder op. Haar moeder nam de telefoon gelijk op.

‘En? Hoe ging het? Wist je veel? Had je de goede dingen geleerd?’

Isabel moest in haarzelf lachen door de reactie van haar moeder. Ze had een speciale band met haar moeder, aangezien haar vader kort na haar geboorte was overleden. Haar moeder was haar beste vriendin en omgekeerd ook zo. Ze vertelden elkaar altijd alles en deelden hun zorgen.

‘Voor mijn gevoel ging het goed. Ik heb alles op mijn gemak nog eens gecontroleerd en beter kon ik het niet maken.’

‘Dan weet ik zeker dat je het examen met gemak haalt! Nu is het tijd voor een feestje om je schooljaar goed mee af te sluiten. Kom je gelijk naar huis, zodat we het kunnen vieren?’

Dit was een klassiek voorbeeld van haar moeder. Ze wist de uitslag nog niet, maar zag toch de reden om het al te vieren.

‘Ik kom eraan. Blaas de ballonnen maar alvast op.’

3 Ryan

Wat ging dat slecht. Alle vragen leken wel uit een miljonairsquiz te komen en hij kon er geen wijs uit. Die afleidende geur hielp ook niet bepaald mee. Het liefst renden hij én zijn beer gelijk naar iedere meid om haar persoonlijk af te snuffelen. Aangezien dat niet de beste optie was, had hij geen andere keus dan gefrustreerd op zijn stoeltje te zitten met dat examen voor zijn neus. Hij moest maar hopen op het geluk dat hij de goede antwoorden had ingevuld. Toch zag Ryan het met de minuut somberder in.

Terwijl zijn vrienden al in de auto op hem zaten te wachten, liep Ryan het schoolgebouw uit. De geur was in de loop van het examen verdwenen, waardoor zijn humeur met de seconde verslechterde. Zonder enige slagingskans deed hij nog een laatste poging om de geur weer op te sporen. Niks. Door het getoeter van Josh en een vibrerend gevoel in zijn broekzak, werd hij uit zijn concentratie gehaald. Snel haalde hij zijn mobiel uit zijn zak met zijn moeders foto op de achtergrond. Na een paar keer diep ademen nam hij op. 'Hoi mam, wat is er?'

‘Hoi schat, hoe ging het examen? Zie je jezelf al surfen in Miami?’

Om de koppigheid van zijn moeder te ontwijken, besloot hij om zich zelfverzekerd op te stellen tegenover zijn ouders.

‘Goed, ik denk dat ik mijn surfplank een nieuwe wax-laag ga aanbrenge morgen.’

‘Dat je dat nog niet eerder hebt gedaan. Je klonk de hele tijd zó zeker.’

Het sarcasme droop van zijn moeders stem af, waardoor hij pissig begon te worden. Zijn beer was al niet blij met zichzelf vandaag en dit maakte het niet veel beter.

‘Dag mam.’

Met die woorden hing hij op en jogde hij richting de auto.

Terwijl zijn vrienden over Miami aan het kletsen waren, voelde Ryan zich nog steeds niet op zijn gemak. Gedaan is gedaan, maar dit keer hielp die gedachte hem niet echt verder. Om zichzelf en de beer in hem rustig te krijgen, besloot hij om de bestemming van de auto te veranderen.

‘Jongens, laat het drinken voor vandaag maar zitten. We gaan naar het bos. Ik kan wel een goede shift gebruiken.’

Zijn vrienden waren het er gelijk mee eens, waardoor ze bepaalde kledingstukken al uittrokken. Een shift gebeurde

immers naakt, aangezien alle kledingstukken anders zouden scheuren. Dit was trouwens niet altijd het geval. Hugo had eerder de pech gehad om zijn boxershorts vergeten uit te doen. Een tijger met een onderbroek aan was geen gezicht geweest.

Terwijl de laatste onderbroeken buiten in het bos werden uitgetrokken, keek David goed om zich heen. Hij was net als Ryan een beershifter en had het van nature niet zo op vreemden.

‘Het lijkt me veilig om te shiften. Zullen we dan maar?’

De botten in Ryans lijf begonnen te kraken en de beer in hem stond te popelen om tevoorschijn te komen. Sinds het examen en die hemelse geur had hij er de hele dag al moeite mee om de beer te beheersen. Het was tijd om al de spanning en frustraties eruit te rennen.

Een paar minuten later, renden de vrienden door de bossen heen. Ze gingen naar hun gebruikelijke drinkplaats wat was omgeven door zand, gras en bomen. David en Ryan sprongen als beren het water in. Hugo liep langzaam en gracieus het water in, wat paste bij zijn tijger. Met z'n drieën zwommen ze helemaal naar de andere kant van het meer. Onderweg

aten ze een aantal vissen en genoten ze van het lekkere weer. Josh was als elandshifter niet zo dol op zwemmen en besloot in de bossen te rennen.

Ryan rook na een tijdje zwemmen plots iets bekends. De heerlijke rozengeur.

Mijn... Mijn ware...

Zijn beer leek tevreden te zijn met de geur en werd er helemaal enthousiast van. Hij kon de verleiding niet weerstaan door snel richting de geur te zwemmen. Het werd met de seconde sterker, waardoor hij plots het type eigenaar ervan herkende. Het was een mens.

Ryan brulde en maakte met zijn kop een gebaar om snel allemaal uit het water te gaan. Alles in hem wilde naar de rozengeur toe rennen, de eigenaar zien en aflikken. Echter was dat helaas geen optie in zijn huidige vorm. Mensen en beren gingen over het algemeen niet goed samen, waardoor er al snel een zoektocht zou worden opgesteld om hem gevangen te nemen. Ryan moest iedere spier in zijn lichaam aanspannen om naar zijn hoofd te luisteren in plaats van naar zijn neus en hart. De verleiding was bijna onweerstaanbaar. In alle haast zwommen de drie shifters